

Sygn. akt III AUa 139/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Gawda
Sędziowie:	SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz (spr.) SO del. do SA Iwona Jawor-Piszc
Protokolant: sekretarz sądowy Krzysztof Wiater	

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2018 r. w Lublinie

sprawy H. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o świadczenie w wysokości dodatku kombatanckiego, ryczałtu energetycznego i dodatku kompensacyjnego od wcześniejszej daty

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 20 grudnia 2017 r. sygn. akt IV U 381/17

oddala apelację.

Iwona Jawor-Piszc Elżbieta Gawda Małgorzata Rokicka-Radoniewicz

III AUa 139/18

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z dnia 10 kwietnia 2017 r. działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego wznowił ubezpieczonej H. D. wypłatę świadczenia w wysokości dodatku kombatanckiego, ryczałtu energetycznego i dodatku kompensacyjnego od 1 lutego 2017r.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Siedlcach wniosła H. D. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie dodatku kombatanckiego, ryczałtu energetycznego i dodatku kompensacyjnego od (...), gdyż od

tej daty wstrzymano jej wypłatę tych świadczeń a spełniała warunki do ich przyznania wymienione w art. 20⁽¹⁾ ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego.

Sąd Okręgowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 20 grudnia 2017 roku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że świadczenia w wysokości dodatku kombatanckiego, ryczałtu energetycznego i dodatku kompensacyjnego przyznał H. D. od (...) natomiast wniosek ubezpieczonej o wypłatę odsetek przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. do rozpoznania.

Sąd Okręgowy ustalił, że decyzją Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 30 lipca 1992 r. na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego przyznano H. D. uprawnienia kombatanckie określone w niniejszej ustawie. W okresie od dnia 7 marca 2011 r. do dnia 28 lutego 2014 r. wnioskodawczyni była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z pobytem w miejscach odosobnienia, do której od dnia 1 lipca 2013 roku pobierała dodatek kombatancki, kompensacyjny i ryczałt energetyczny.

Decyzją z dnia 14 kwietnia 2014 r. organ rentowy odmówił H. D. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w miejscach odosobnienia na dalszy okres tj. od (...). Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2016 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach w sprawie IV U 500/14 oddalił odwołanie H. D. od tej decyzji, a wyrokiem z dnia 13 lipca 2016 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie w sprawie III AUa 377/16 oddalił apelację.

Odmawiając H. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w miejscach odosobnienia decyzją z dnia 14 kwietnia 2014 r. organ rentowy nie wstrzymał jednocześnie wymienionej w tej decyzji, czy odrębnej wypłaty dodatku kombatanckiego, kompensacyjnego i ryczałtu energetycznego przyznanych decyzją z dnia 12 sierpnia 2013 r. jednakże powyższe dodatki nie były od (...) faktycznie wypłacane.

W dniu 2 lutego 2017 r. H. D. wystąpiła do organu rentowego z kolejnym wnioskiem o wypłatę świadczenia w postaci dodatku kombatanckiego, ryczałtu energetycznego i dodatku kompensacyjnego.

Decyzją z dnia 10 kwietnia 2017 r. organ rentowy działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego wznowił ubezpieczonej H. D. wypłatę świadczenia w wysokości dodatku kombatanckiego, ryczałtu energetycznego i dodatku kompensacyjnego od 1 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy orzekł, że zgodnie z art. 20¹ ust. 1, 2 i 2a ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego kombatantom i innym osobom uprawnionym, które łącznie spełniają następujące warunki:

- 1) nie posiadają prawa do żadnych świadczeń rentowych lub emerytalnych ani prawa do uposażenia w stanie spoczynku albo uposażenia rodzinnego,
- 2) nie osiągają dochodów z tytułu pracy, pozarolniczej działalności gospodarczej podlegającej ubezpieczeniu społecznemu lub z tytułu rolniczej działalności gospodarczej podlegającej obowiązkowemu ubezpieczeniu rolników,
- 3) osiągnęły wiek 55 lat kobiety i 60 lat mężczyźni,

przysługuje świadczenie w wysokości dodatku kombatanckiego, o którym mowa w art. 15 ust. 1. Osobom, o których mowa w ust. 1, przysługują także uprawnienia określone w art. 20 ust. 2, czyli m.in. ryczałt energetyczny i dodatek kompensacyjny (ust. 2). Świadczenie w wysokości dodatku kombatanckiego, dodatek kompensacyjny oraz ryczałt energetyczny są wypłacane osobom, o których mowa w ust. 1, kwartalnie w trzecim miesiącu kwartału (ust. 2a).

Zgodnie zaś z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie przyznawania kombatantom i innym osobom uprawnionym świadczenia w wysokości dodatku kombatanckiego, dodatku kompensacyjnego oraz ryczałtu energetycznego (Dz.U. 2014, poz. 999) postępowanie w sprawie przyznania

świadczeń wszczyna się na wniosek kombatanta lub innej osoby uprawnionej, o których mowa w art. 20¹ ust. 1 ustawy, zgłoszony do organu emerytalnego lub rentowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania tych osób. Tak samo kwestię wszczęcia postępowania regulowało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 marca 1997 r. w sprawie trybu postępowania przy przyznawaniu, wypłacaniu oraz finansowaniu niektórych świadczeń kombatantom i innym osobom uprawnionym obowiązujące do dnia 13.08.2014 r. Nie istnieje regulacja prawna, która wymagałaby aby kombatant po utracie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z przebywaniem w miejscach odosobnienia był zobowiązany do występowania z kolejnym wnioskiem o wypłatę świadczeń w postaci dodatku kombatanckiego, ryczałtu energetycznego i dodatku kompensacyjnego, gdy spełnia również warunki z art. 20¹ w/w ustawy.

H. D. złożyła wniosek o przyznanie dodatku kombatanckiego, ryczałtu energetycznego i dodatku kompensacyjnego dnia 10 lipca 2013 r. i powyższe świadczenia zostały wymienionej przyznane decyzją z dnia 12 sierpnia 2013 r. i były jej wypłacane wraz z rentą z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z przebywaniem w miejscach odosobnienia. Organ rentowy po 28 lutego 2014 r. nie wydał formalnej decyzji wstrzymującej ubezpieczonej wypłatę tych świadczeń oraz nie pouczył ubezpieczonej, jeżeli uważał że zachodzi potrzeba złożenia ponownego wniosku o wypłatę dodatku kombatanckiego, ryczałtu energetycznego i dodatku kompensacyjnego, że musi złożyć kolejny wniosek w tym przedmiocie jak to uczynił w przypadku świadczenia rentowego. W ocenie Sądu nie zachodziła potrzeba występowania przez ubezpieczoną z kolejnym wnioskiem wszczynającym postępowanie w przedmiocie przyznania dodatku kombatanckiego, ryczałtu energetycznego i dodatku kompensacyjnego, powyższe świadczenia powinny być nadal wypłacane ubezpieczonej po 28.02.2014 r., gdyż zostały przyznane decyzją z dnia 12 sierpnia 2013 r. Nadto ubezpieczona po 28 lutego 2014 r. spełniała wszystkie wymogi z art. 20¹ ust. 1 i 2 w/w ustawy do wypłaty w/w świadczeń.

Od tego wyroku apelację wniósł organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zaskarżając wyrok w punkcie I. Wyrokowi zarzucał:

1. naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na rozstrzygnięcie – art.233 § 1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i wyprowadzenie ze zgromadzonego materiału dowodowego wniosków w niego niepłynących przez przyjęcie, że dodatki do renty kombatanckiej i świadczenie w wysokości tych dodatków są tożsame;

2. naruszenie przepisów prawa materialnego art. 20¹ ust. 1, 2 i 2a ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego w związku z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie przyznawania kombatantom i innym osobom uprawnionym świadczenia w wysokości dodatku kombatanckiego, dodatku kompensacyjnego oraz ryczałtu energetycznego poprzez ich błędną wykładnię i przyjęcie, że ubezpieczona spełnia wszystkie przesłanki do przyznania jej świadczenia w wysokości dodatku kombatanckiego, ryczałtu energetycznego i dodatku kompensacyjnego od(...).

Wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od ubezpieczonej na rzecz organu rentowego kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd Apelacyjny nie stwierdza zarzucanego naruszenia przepisów prawa materialnego ani sprzeczności w ustaleniach faktycznych.

Wbrew zarzutom apelacji Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i ocenił materiał dowodowy zgodnie z zasadami proceduralnymi, nie przekraczając granic zakreślonych w art.233 § 1 KPC, przy czym stan

faktyczny nie był objęty sporem. Istota sprawy sprowadzała się do ustalenia, czy organ rentowy powinien ustalić prawo do wypłaty spornego świadczenia po utracie przez wnioskodawczynię prawa do renty.

Sąd Apelacyjny w całej rozciągłości podziela zarówno ustalenia faktyczne, jak i wnioski prawnicze zawarte w motywach zaskarżonego wyroku. W tej sytuacji nie zachodzi potrzeba ich powtarzania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 1997 roku II UKN 61/97 – OSNAPiUS 1998/3/104, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 roku I PKN 339/98 – OSNAPiUS 1998/24/776). Podnieść należy dodatkowo, że skarżący argumentami przytoczonymi w apelacji w żaden sposób nie podważył zasadności stanowiska Sądu pierwszej instancji. Apelacja zawiera bowiem jedynie własną interpretację przepisów odmienną od przyjętej przez Sąd Okręgowy i nie znajdującą potwierdzenia w utrwalonym orzecznictwie sądów.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny uznał, że zaskarżony wyrok w pełni odpowiada przepisom prawa, dlatego apelacja nie może być uwzględniona.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny na podstawie art.385 KPC orzekł, jak w sentencji.